Autor Guste Santini
Srijeda, 19 Lipanj 2002 09:58

Četiri hrvatske sindikalne središnjice (SSSH, NHS, HUS, URSH) organizirale su Okrugli stol pod gornjim naslovom. Pozvano je gotovo pedesetak sudionika. Ispred Vlade prisutni su bili potpredsjednik Linić i ministar Vidović. Nažalost nije bio prisutan predstavnik poslodavaca iako je bilo prisutno nekoliko uspješnih poduzetnika. Od znanstvenih radnika Okruglom stolu su prisustvovali uglavnom – prije i sada - opozicijski ekonomisti. Svakako valja uočiti i prisustvo Zdunića ekonomskog savjetnika predsjednika Hrvatske.

Ovo pištem jer tako značajna tema nije našla mjesta na Dnevniku hrvatske televizije što je činjenica koja snažno podupire mišljenja kako je informiranost u Hrvatskoj na neprihvatljivo niskoj razini.

Teško je interpretirati što se je sve govorilo. Ipak nije isuviše zahtjevno interpretirati glavne naglaske sa spomenutog skupa.

Sindikati, s pravom, smatraju da prava radnika u uvjetima ovako visoke nezaposlenosti su, ionako, vrlo mala i rad kao činilac privredne aktivnosti je, samim time, dramatično podređen kapitalu. Reforme koje se provode u Hrvatskoj nisu na crti dinamiziranja privredne aktivnosti i razvoja, mišljenje je većeg broja prisutnih ekonomista. Stanje u privredi je do te mjere dramatično da samo nova ekonomska politika daje nade da se «stvari» pomaknu u željenom pravcu. Nadalje, ekonomisti smatraju da je bitno problem rada i njegovu cijenu promatrati kao dio cjelovitog procesa reprodukcije. I to ne samo kao dio procesa reprodukcije proizvodnje već reprodukcije društvenog sistema. Radnik je i čovjek i, stoga, nije ga moguće promatrati kao bezlični dio privredne aktivnosti. Socijalna odgovornost države se upravo pokazuje i dokazuje na čovjeku čije potrebe je samo djelomično moguće rješavati putem tržišnog mehanizma. Predstavnici Vlade su istaknuli potrebu rasprave i donošenja Zakona o radu kako bi se započeo složeni proces reformi na ovom području. Pri tome su iznosili argumentaciju koja je osporavala sindikalnu argumentaciju a ovi potonji su im vračali istom mjerom. Skup je završio a da nije ponudio nikakve zaključke ukoliko pod istim ne shvatimo neslaganje Vlade sa ekonomistima koji su istaknuli da smanjenje prava radnika neće dinamizirati proces zapošljavanja. Jasno, sindikati su se složili sa mišljenjima ekonomista. Posebno je socijalnu notu raspravi dao (što je bilo na crti stavova ekonomista) dr. Stjepan Baloban koji je ukazao na temeljna opredjeljenja Crkve. Sve u svemu Vlada je ostala usamljena u stavovima što je vjerojatno i razlog zašto spomenuti skup nije bio uvršten u Dnevnik hrvatske televizije.

Problem, način rasprave, zaključci i javna sredstva priopčavanja jasno pokazuju da je u Hrvatskoj stanje neuporedivo složenije (gore) nego što to, građani koji vjeruju sredsvima priopčavanja, mogu i pomisliti. Šteta. Bez dijaloga, pa i sa disonantnim tonovima nema boljitka za nikog pa ni za današnju vlast.